

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno autora: Ivan Stejskal
Název práce: Slavení posvátné liturgie před a po Druhém vatikánském koncilu
Oponent práce: ThLic. Vojtěch Brož Th.D.

Téma a struktura práce: Podle titulu a anotace si bakalářská práce klade za cíl srovnání mešní liturgie ve dvou formách, jak je stanoví misály Pia V. (1570) a Pavla VI. (1969). Bohužel v práci samé se toto srovnání stále nenachází. Centrálními tématy jsou obětní charakter mešní liturgie (2. a 3. kapitola), tridentský koncil a jeho liturgická reforma (4. kapitola), liturgické hnutí (5. kapitola) a II. vatikánský koncil (6. kapitola). Teprve 7. kapitola se věnuje vlastnímu tématu práce, totiž „srovnání“ obou ritů, avšak ani zde vlastně nenajdeme žádnou pravou konfrontaci, ale jen smířlivé konstatování, že oba mají právo na život.

Obsahová a metodologická stránka: Přestože se práce jako celek odchyluje od tématu, přece se její jednotlivé kapitoly dají hodnotit vcelku pozitivně. Je ovšem pravda, že ne všechny části jsou stejně zdařilé a že práce jako celek nepůsobí příliš organicky. První kapitola (Vymezení pojmu křesťanské liturgie) působí velmi povrchně. 2. kapitola, týkající se starozákonních předobrazů křesťanské liturgie, se často dopouští naivní a anachronické typologie (např. Malachiáš, dle tvrzení autora, „prorokoval o oběti mše svaté, kterou z vnuknutí Ducha svatého viděl“, str. 20). Za vážný obsahový nedostatek je nutno považovat skutečnost, že v 6. kapitole, věnované II. vatikánskému koncilu, se zmiňují odlišné přístupy různých skupin koncilních otců, konstatuje se existence liturgické konstituce, která zde ani není jmenována (!), pouze označena zkratkou (SC), aniž by se naznačil byť i v nejmenším její přínos pro liturgickou reformu, o nastínění jejího obsahu ani nemluvě. Dále zde chybí jakákoli informace o dalším vývoji od SC k misálu Pavla VI., takže se zdá, jako by misál Pavla VI. byl výplodem už koncilu. Stálo by za to ukázat, k jakému posunu došlo od koncilního dokumentu (SC 54 například předpokládá, že národní jazyk bude v obnovené liturgii užíván spíše výjimečně, zatímco se počítá s tím, že se lid Boží naučí recitovat příslušné mešní texty v latině) k misálu (IG 12).

Práce obsahuje též některé těžko obhajitelné formulace, které by každopádně potřebovaly výklad. Např.: „Katolický kněz je skrze posvátnou liturgii mše svaté podstatně druhým Ježíšem Kristem, který obětuje sám sebe pod způsobou chleba a vína“ (str. 24). „V oběti mše svaté náš Pán Ježíš Kristus usmírjuje Boží hněv, zadostiučiní za hříšného člověka. Tím odvrací Boží hněv od hříšníka...“ (str. 28). Hodilo by se trochu prohloubit teologii vykoupení...

Jazyková a stylistická úroveň práce: Po jazykové stránce je práce obstojná – až na několik méně srozumitelných vět (např. na str. 25, 2. a 3. věta po nadpisu 3.2). V ojedinělých případech se v textu vyskytuje opakované slovo, chybný pád (3krát) nebo přivlastňovací zájmeno (2krát) a několik chyb v psaní velkých písmen (např. Bohoslužba, Tradice, Král). V interpunkci je asi 25 chyb. Na str. 26 se setkáváme s pleonasmem „tajemství mystéria“.

Formální stránka práce: Práce je napsána vcelku úhledně, jen zhruba 20krát se setkáváme s chybějící nebo nadbytečnou mezerou za slovem. Někde jsou zbytečně vynechané řádky (str. 16, 17, 18, 24). Rozsah práce je dostatečný, stejně jako počet titulů použité literatury. Ovšem abecedně řazený seznam literatury není bezchybný: Kunetka před Kochemem, Schallerův „Misál“ před „Liturgií“ a na konci celého seznamu, po Wiltgenovi, se nachází „Matiční zpravodaj“.

Datum: 27. 6. 2015

.....
Podpis oponenta práce